

Mohorka. Ljudje so si slovesnost globoko vtisnili v spomin. Naša želja je, da bi evharistični Kralj zakraljeval nad našim krajem, trošeč in roseč mir božji, blagor in zadovoljstvo. Ave, Jezus, ti zvesti naš pastir!

Ponikva ob južni žel. V življenju se menjujeta veselje in žalost. To smo skušali zopet te dni. Veliko svetega veselja smo užili v dnevih ljubljanskega evharističnega kongresa, ko smo prebirali vesela poročila o evharističnih slovesnostih in obenem doma obhajali majhen kongres: večno molitev v č. presv. R. Telsau. Tudi v domači cerkvi je imel evharistični Kralj obilo pobožnih obiskovalcev in obhajila miza mnogo g. stov. Veličastna je bila tudi procesija z Najsvetejšim po vasi ob sklepu čiščenja in ganljiva posvetitev župnije presv. Srcu. »Lepo je bilo tudi pri nas, so splošno priznali dobri verniki. — V soboto dne 6. m. pa nas je zadela velika žalost. Ob 4. uri popoldne je ob mali nevihti udarila strela v sredo naše vasi v gospodarsko poslopje Josipa Mlake, po domače Golež. Zgorelo je poslopje in v njem poljedelski stroji: mlatilnica, vevnica, slamoreznica, le živino so naglo rešili. Ob nenadnem udarcu strele je pihal močan veter; v vasi pa je poslopje tik poslopja. Zato je v prvem hipu cela vas začutila nevarnost. Toda k sreči je veter kmalu ponehal, gasilci so takoj začeli obvladati sosednja poslopja, ogenj se ni razširil. Izražamo iskreno sožalje hudo poškodovani Goleževi družini, kateri je tudi l. 1926 strela zažgala obširen kozolec. Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Sv. Florijan ob Boču. Dne 23. junija, to je v nedeljo po prazniku presv. Rešnjega Telesa, smo imeli tukaj lep, vesel in veličasten dan. Nekateri gg. bogoslovci iz Maribora so se namenili napraviti za tisto nedeljo izlet v našo župnijo na povabilo tukajšnjega svojega tovariša g. Martina Stefancioza. Ko je domači gospod župnik to zvedel, je lepo nedeljo, ki se tukaj navadno obhaja na tretjo nedeljo po Binkošti, nastavil eno nedeljo poprej in tako dal gospodom bogoslovcem priliko, da so lahko nastopili s svojim lepim in ubranim petjem. In res so prišli gg. bogoslovci na predvečer istega dne z veselimi koraki k nam, in sicer deset gospodov iz Poljčan kar preko Boča, pet pa z železniške postaje iz Rogatca. Drugo jutro je bilo rano sv. opravilo ob 6. uri, potem se ena tiba sv. maša. Pozno sv. opravilo pa si je prihranil sam domači gospod župnik. To se je pričelo ob 10. uri s procesijo z Najsvetejšim, pri katerem so stregli bogoslovci, zraven pa prepevali z ubranimi glasovi prelepe evharistične pesmi. Po končani procesiji je stopil na prižnico č. g. Bombek, bogoslovec 5. letnika, ki je lani pel novo sv. mašo pri Sv. Marjetki niže Ptuja ter v izbranih besedah zbranim vernikom govoril o presv. Evharistiji in naših dolžnostih do Nje. Med slovesno sv. mašo, pri kateri so stregli bogoslovci po rimskem obredu, so domačini zopet morali občudovati lepe in ubrane glasove drugih bogoslovcev na koro, ki so pod spretnim vodstvom svojega g. tovariša Videčnika peli lepe mašne pesmi. Popoldne ob pol treh so bile pete litanije, katere so napevali trije g. bogoslovci pri oltarju, a drugi bogoslovci pa so odpevali na koro; pri odpevk- so se oglasili tudi ljudje po cerkvi, da je bilo nekako podoben ljudskemu petju. Na tem mestu izrekamo toplo zahvalo ugledni hiši Stefanciozovi, ki je dala imenovanim gg. bogoslovcem prenočišče in jim nudila gostoljubno postrežbo. Upamo, da homo zopet že v kratkem videli v svoji sredini vesele bogoslovce, ko se bo tukaj čez dve leti vršila nova sv. maša.

Sv. Rupert nad Laškim. V naraščajoči denarni stiski si skušajo gospodarji gozdov pomagati tako, da obdelajo les v železniške praga (švelarje) in jih ponudijo tozadevnim podjetnikom v nakup. Ta trgočina je precej živahna v Laškem in Sv. Juriju. Kmet-prodajalec napravi pismeno pogodbo s podjetnikom kupovalcem; določi se kraj in čas oddaje, oziroma prevzema. Vsak kmet v Svetini in Sv. Rupertu se natančno drži teh določb, z nepopisnimi težavami spravi ta težki les po dolгих in neizrekljivo grdih cestah na določeni kraj. Toda gospodje kupovalci, ki so večinoma znani milijonarji, sicer določijo čas prevzema, ko pa pride prodajalec-kmet, se mu naznani, da inženirja ni in ni; vse prošnje ubogega kmeta so zastoj. Ko se po več tednih milijonar vendar odloči za prevzem, pride najstrašnejši prizor za ubogega kmeta: gospodje škartirajo po mili volji, vsak najmanjši defekt pride milijonarju prav, da se blago zavrže. Obupani kmet, ki je toliko časa, dela in denarja rahil za pravočasno obdelavo lesa, je prisiljen, večino lesa dati za slepo ceno milijonarju, ali pa spravljati blago nazaj domov po strašnih cestah. Ker imamo novo vlado, ki, kakor se z veseljem opaža, hoče pomagati tudi največjemu siromaku, ubogemu kmetu, kateri je moral doslej s svojimi krvavimi žulji bogatiti milijonarje, prosimo gospode, kateri imajo srce in besedo za nas, naj posežejo v eršeno gnezdo milijonarskih dobičkarjev pri prodaji železniških pragov v Laškem, Celju, Sv. Juriju in okolici.

Videm ob Savi. Malokdaj se kaj sliši od nas, a danes vam pa moramo poročati, da nismo zadnji. Zadnji meseci so minevali v pričakovanju na velike dni evharističnega kongresa. Kot drugod, smo tudi mi postavili veličasten, 12 m visok evharistični križ iz hrastovega lesa. Dvignili smo ga na hrib pri podružnici sv. Marjete na Libni in ga na predvečer blagoslovitve električno razsvetlili, tako da je bil viden po vsem Posavju nofri do hrvaških Gorjancev. Glavno zaslugu ima pri tem poleg g. Martina Držaniča, ki je dal mogočen hrast, cerkveni ključar pri tamošnji podružnici g. Mihael Planinc, ki je storil vse in sam veliko žrtvoval, da je slovesnost izpadla čim lepše.

Videm ob Savi. Kljub težkim razmeram smo se krepko odzvali klicu evharističnega kongresa. Udeležilo se ga je okrog 100 odraslih in 38 otrok. Vsi so se vrnili čili in zdravi in polni navdušenja za vse lepo in dobro.

Videm ob Savi. 67 naših malčkov je dne 23. junija prvič pristopilo k mizi Gospodovi. Med slovesno službo božjo je lepo prepeval pevski zbor šolske mladine pod vodstvom požrtvovalne učiteljice na tukajšnji šoli gospe Gojničeve. Po sv. maši so pa vrli domačini pripravili prvoobhajancem zajutrek v dvorani domačega Katoliškega slovenskega prosvetnega društva. Slovesnost bo ostala vsem otrokom v lepem spominu!

Meerbeck-Mörs v Nemčiji. Jugoslovansko katoliško društvo sv. Barbare v Mörs-Meerbecku je dne 10. junija, na binkoštni ponedeljek, praznovalo svojo 25letnico. Dopoldan pri sv. maši ob pol 8. uri smo vsi društveniki pristopili k mizi Gospodovi. V društveni dvorani je bil zajtrk, h kateremu sta bili povabljeni botra naše lepe zastave gospa Jožefa Kepic in častna gospa Marija Kepic. Predsednik Lindič je kratko obrazložil zgodovino društva, ki je v njem še sedem članov, kateri so vseh 25 let ohranili društvu zvestobo in ti so: predsednik Lindič, Ašič Janez, Ašič Franc, Pirc Peter, Šterniša Anton, Les Jože in Solinc Jože. G. župnik Schölling je društvu častital k

jubileju, prav posebno pa pohvalil zvestobo in vztrajnost teh sedem jubilarov, ki so bili od g. župnika odlikovani s spominskim znakom v jugoslovanskih barvah s številko 25. Zelel je našemu društvu še nadaljnji obstoj in veliko uspeha ter pohvalil nas Slovence kot verne in zveste katoličane. Pri zajtrku in slovesnem zborovanju, ki je trajalo skoro ves dopoldan, nas je kratkočasil tamburaški zbor iz Hochheide pod vodstvom g. Čebina. Pri tej priložnosti smo tudi vsak nekaj prispevali za evharistični kongres v Ljubljani in nabrali lepo svoto 5 mark, to je približno 85—90 Din. — Popoldne ob štirih smo imeli slovenske večernice s pridigo g. duhovnega svetnika Tensunderna. Po večernicah smo se zbrali v dvorani, da opravimo slovesni spored, ki je imel 17 točk. Predsednik Lindič je pozdravil spoštovanega gosta, g. generalnega konzula Pantiča iz Düsseldorfa, njegovega tajnika g. Benoliča s soprogo, g. Tensunderna, gospo Jozefa Kepic in sosednje društvo iz Hochheide pod vodstvom tovariša Franca Vebiča. Slovenska deca je v slovenskem jeziku prednašala lepe deklamacije. Prva bila namenjena našemu kraljev. dvoru in mlademu kralju Petru II. G. generalni konzul Pantič, ki mu je bil podarjen šopek cvetlic v naših narodnih barvah, je v svojem navdušenem govoru čestital društvu k lepemu jubileju ter nas vspodbujal, da nadaljujemo delo za narodni kulturni napredek naše lepe Jugoslavije. Govorila sta tudi gg. Tensundern in župnik Schölling. Gospa Jozefa Kepic je društvu častitala ter podarila lep dar k jubileju. Zvezni podpredsednik Vebič je izpregovoril jedrnat besede ter poudarjal važnost organizacije za Cerkev in narod. Prav v katoliškem društvu se najboljša čuva in razvija narodna in verska zavest. V spomin je obesil na zastavo srebrni venec kot dar Katoliške jugoslovanske zveze v Nemčiji. G. predsednik Lindič se je vsem govornikom prično zahvalil za čestitke, g. gen. konzulu in gospej Kepic pa tudi za lepe darove. Hvala tudi sosednemu društvu za obisk, pevskemu in tamburaškemu zboru pa za proizvajanje domačih pesmi in koračnic. G. Tensundern je do svojega odhoda z nami prepeval lepe naše slovenske pesmi ter tako zopet dokazal svojo veliko ljubezen za naš jugoslovanski narod. Ne smemo pozabiti, da so vsi govorniki z zborovalci vred večkrat navdušeno vzklíkili živijo-klice našemu kralju Petru II. in našemu narodu!

Usoda igralca.

V znanem letovišču Nizza ob francosko-italijanski morski obali živi 68-letni stari postrežček, kateremu pravijo »rdeči Peter«. Še vedno pridno dela in njegova edina zabava je pipa. Če je posebno dobre volje, pripoveduje dobri možiček, kako je prišel do sedanjega poklica, katerega vrši komaj 10 let. Starec začne svojo povest z besedami: »Bil sem na svetu najsrečnejši človek.« Iz njegovih besed lahko razbereš, da je po istih ulicah v Nizzi, po katerih prenaša prtijago letoviščarjev, brzel nekoč v najlepših kočijah in v najbolj razkošno opremljenih avtomobilih. Pretežni del svojega življenja je prebil v po celem svetu znani igralnici v Monte Carlo pri Nizzi. Z doma je bil revež, ki se je priklatil v Monte Carlo s 600 franki in to je bilo leta 1890. Podal se je v igralno dvorano, kjer je poskušal srečo s 50 franki. Če bi bil zgubil stav-

ljenih 50 frankov, bi bil zbežal za vsej iz igralnice. Sreča je hotela dobro z njim. Čeravno ni ničesar razumel o igri, je dobival neprestano. Postal je drzen in se je upal staviti večje svote. Imel je tako srečo, da je govorila cela dvorana samo o njem in je zasledovala njegovo igro. Priigral je prvič 140.000 frankov in je zapustil igralnico v nekaki omotici.

Od prvega dobitka naprej ni imel miru ne po dnevu in ne v noči. Igral je v mislih, če je šetal po ulici, igral je v spanju, ko je sanjal. V resnici je postal nesrečnik, čeravno so ga blagrovali vsi kot najbolj od sreče obsipane. Živel je liki največji bogataš. Solnčnih žarkov je užival bore malo, ker je tičal neprestano v igralnici. Sreča mu je ostala zvesta. Zgubil je velike svote, pa zopet se mu je nasmešila sreča in je priigral zgubljen. Bil je prepričan, da mu bo sreča stalna spremljevalka in radi tega je igral po največjih igralnicah. Povsod je dobil.

V celem je izpraznil z dobitki deset blagajn. Bil je na celem svetu najsrečnejši igralec do par dni pred 1. 1923. Omenjeni dan je zgubil v primeroma kratkem času 50.000 frankov. Od trenutka prve večje zgube ni dobil nikdar več.

Ko je zaigral zadnji frank, je rekel sam pri sebi: Hvala Bogu, od zdaj naprej boš vsaj delal. Od dne zgube zadnjega franka je postal resnično zopet srečen. Zamogel je zopet mirno spat, ter jesti, se veseliti solnca ter narave, postal je nazaj človek, med tem ko je bil poprej igralni avtomat. Sedaj je — najsrečnejši, ker nima nobenih skrbi.

*

Nevesta — življenska rešiteljica.

19letna Olinda Visentini je rešila z odločnostjo svojega ženina sigurne smrti. Mladi mož je delal pri preložitvi vodovoda v italijanskem mestu Bologna. Morali so skozi hrib izstreliti predor in ženin je vodil delo. Olinda je imela navado, da je šla po ženina po končanem delu. Ko je prišla nekega večera k tunelu, so zapuščali delavci z vso naglico rov, ker bi naj sledila večja razstrelitev. V predoru so ostali samo še razstrelilni mojster in njegov pomagač, da bi prižgala užigalno vrstico. Nankrat je planil pomočnik sam iz luknje in je od strahu samo kazal, da grozi mojstru življenska nevarnost. Noben od pred predorom zbranih mladih moških se ni upal niti misliti na rešitev mojstra, ker je moralo priti do eksplozije vsako sekundo.

Kar se je sedaj zgodilo, je bilo delo enega trenutka. Pred tunelom je bil voziček na tračnicah, na katerem so odvažali iz predora kamenje. Predno so zamogli delavci deklino zadržati, je že drvela z vozičkom v predor. Par sekund po njenem izginu so čuli delavci zamolke eksplozije eno za drugo. Ko se je razblinil zadnji strel, so brzeli možje v rov, da bi odnesli oba mrtliča. Našli so razstrelilnega mojstra in njegovo nevesto nepoškodovano. Mladi

Za polovično ceno dobijo

naročniki »Slovenskega gospodarja« sledeče knjižice:

Zemljiška knjiga Din 5.— (2.50)

Kako si sam izračunam davek Din 4.— (2.—)

Zaščita kmetov v Jugoslaviji Din 5.— (2.50)

Predpisi o cestah in prometu na cestah Din 14.— (7.—)

Zakon o volitvah narodnih poslancev Din 8.— (4.—)

O bolnišnicah in bolniških pristojbinah D 5.— (2.50).

O zadnji knjigi imamo sledeče pismo: »Zahvaljujem se vam, da ste izdali to knjigo. Dosedaj sploh nisimo vedeli, kake pravice imamo, kar se bolnišnic tiče. Koliko ljudi je brez potrebe že plačevalo visoke bolniške pristojbine. Tudi jaz sem jih. Sedaj sem dal pa Din 2.50, pa sem prihranil okrog 200 Din. Res je, najdražja je nevednost, zato objavite to pismo, da vsem priporočam knjižice, ki jih izdajate.«

Knjižice se naročajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

ženin se je pri pobegu iz tunela spotaknil in si je zagozdil tako nesrečno nogo, da je ni mogel osvoboditi. Junaška deklina, kateri se je porodila srečna misel, da je porivala pred seboj voziček kot kritje, je poveznila prazen voziček z neverjetno močjo preko na tleh ležečega in sama se je zavarovala z debelo pločevino, katero je slučajno pobrala na tleh.

Peter Rešetar rešetari.

Moje rešeto. Dosedaj je bilo tako, da sem sicer napolnil rešeto, pa je ptič prišel in je vse zrno pozobal in nič ni ostalo, da bi vam dal kaj v zobe. Sedaj pa so mu pristrigili peroti in poje Vjetelega ptiča tožbo, jaz pa bom rešetaril!

Skupščina enoglasno za Jevtiča. Časopisi vendar enkrat pišejo resnico: Skupščina enoglasno za Jevtiča. To je res, dobil je namreč samo en glas.

Zakaj so prestopili skoro vsi poslanci k vladi? Ljudje, ki so sedaj v vladi, imajo v narodu večino. Sedaj izvoljeni poslanci pa pravijo, da morajo biti tam, kjer je večina. Društvo narodov se je predložil poseben mednarodni zakon, da bi naj Jugoslavija ta parlament posojala tudi drugim državam, če bodo njih vlade v zadregi za večino. Za to posojanje bi lahko naša država nekaj zaslužila.

Teror od spodaj. V prejšnji vladi je notranji minister Popovič silno govoril zoper teror od spodaj. No, sedaj je sam spodaj in lahko rečemo, da je teror spodaj in se je njegova napoved uresničila!

Še je kuluk! Mariborski železničarji so morali hočeš nočeš iti na shod poslanca Jančiča, ga voliti in mu tako pripraviti mandat. Dr. Korošec je sedaj ukinil tudi ta politični kuluk državnih

nastavlencev, ki so zopet postali ljudje.

Rekord. Stalin v Rusiji je napovedal petletko, pa jo je končal v štirih letih. Marušič je napovedal štiriletko, pa jo je končal v čestih mesecih. Postal je svetovni rekorder.

Koncentracijski tabor sta pripravila svojim političnim nasprotnikom Jevtič in Marušič. Zadeva se jima je skoro posrečila, edina neprilika je bila v tem, da se je ta tabor čez noč izpremenil v — ministrske sobe.

Sinko Slovenskih goric Gorišek bi skoro postal senator! Proti pričakovanju pa je Marušič obsedel na tem stolčku. Sedaj nekateri po Slovenskih goricah pojejo: Ti pa boš doma ostala... drugi pa preklinjajo: Ma ruš iča!

Nepočakanim! Od vseh strani mi pišejo, da komaj čakajo. Zdaj so ravno črešnje zrele, pa se spomnite, da je tudi tisti počakal, ki je s črešnje padel. Naj zato malo čakajo, kateri so sedaj s črešnje padli!

Poslednje vesti.

Iz domače politike.

Vedno nova razkritja izza kulis Jevtič-Marušičevih načrtov za strahovanje. Med političnimi vestmi poročamo spredaj, kako je pripravljala Jevtič-Marušičev režim koncentracijsko taborišče za vse one, ki bi ne trobili brezpogojno v ta režim. Razkritja beograjskega tiska o nakanah vržene vlade gredo dalje. Najnovejša poročila oznanjajo javnosti, da je že imela Jevtičeva vlada pripravljene udarne čete po vzgledu Hitlerjevih udarnikov, ki bi naj uganjali vsemogoča nasilja nad mirnimi državljani kakor svojčas orjunaši. Pretepaška organizacija se je imenovala: Patrijotična omladinska fronta ali z danes običajnimi kraticami POF. Udarniki so že imeli pripravljene posebne uniforme in je preprčila njih nastop Stojadinović-Koroščeva vlada. Za bodoče si bo treba zapomniti, s čim vse sta nas hotela v Slovenji osrečiti senatorja Marušič in Pucelj.

Konkordat (pogodba) med našo državo ter Vatikanom bo pod san meseca avgusta v Rimu, kamor odpotuje pravosodni minister 22. avg. S konkordatom bo urejeno pri nas razmerje med Cerkvijo in državo. Država bo dajala Cerkvi podporo, ki bo znašala na temelju proračuna iz leta 1929-30 35 milijonov Din v razmerju s pravoslavno cerkvijo, ki dobiva 46 in z muslimansko s 12 milijoni dinarjev letno.

Nekaj o obnovi političnih strank. Glavni odbor bivše radikalne stranke je začel odločno akcijo za obnovo radikalne stranke. Povsod so že sklicana zborovanja za obnovev. Prvi javni nastop radikalov je bil v Sarajevu, kjer je govoril bivši minister dr. Lazar Marković. Marković je nastopil kot zastopnik predsednika Ace Stanojeviča in glavnega odbora. V svojem govoru je posebno poudarjal dejstvo, da se obnavlja radikalna stranka v sporazumu in s sodelovanjem dr. Korošca in dr. Spaha za bosanske muslimane. Skupni šef radikalov je Aca Stanojevič. Obnova radikalne stranke ne pomenja fronte proti Hrvatom, ampak želijo radikali sporazum z dr. Mačkom. Vlada dr. Stojadinoviča uživa zupanje glavnega odbora. — Tudi bivši demokrate krog Ljube Davidoviča so se začeli gl-